

byde en tilsvarende forøget Ydelse til Statskassen. Tværtimod, med den Politik, man har ført f. Eks. for Jernbanevæsenets Vedkommende, er det en forøget Byrde for Staten samtidig med Gælden. Det er ikke saaledes, at det ene gaar op imod det andet. Tværtimod, baade Passiverne, Gælden og Aktiverne forværrer Statens økonomiske Tilstand, takket være det radikale Regiments økonomiske Politik.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Laurs Kvist har Ordet for en kort Bemærkning.

Laurs Kvist: Ordførerne for de fire store Partier har nu indledet deres Taler med nogle Udtalelser om den lange første Behandling af Finanslovsforslaget. Jeg forstaaer det saaledes, at der hos dem er et Ønske om en Begrænsning i de kommende Aar af Finanslovsforslagets første Behandling, og deri vil jeg ogsaa gerne se et Ønske hos de forskellige Partier. Naar der er et saadant Ønske, maa man ogsaa forudsætte, at der er en virkelig Villie til at naa et Resultat i den Retning, som her er antydet. Jeg vil derfor som Formand for Udvalget for Forretningsordenen i de nærmeste Dage sammenkalde dette Udvalg, for at Spørgsmaalet kan blive taget under Overvejelse. Jeg vil gerne tilføje, at nogen Begrundelse for en længere Forhandling om Finanslovsforslaget, end der tidligere har været, synes jeg ganske vist er til Stede. Ser man paa det Finanslovsforslag, som blev forelagt det første Aar, jeg var Medlem af Rigsdagen, i 1890—91, finder man, at det kun spændte over 216 Spalter i Tidenden, medens det Forslag, vi nu behandler, spænder over 552 Spalter. Det vil altsaa ses, at Stoffet er meget stærkt forøget. Men ser vi paa Omfanget af Forhandlingerne i Rigsdagstidende, vil det ses, at i 1890—91 spændte første Behandling af Finanslovsforslaget kun over 356 Spalter. Men med det, der nu ligger trykt — og der er deri hverken Forhandlingerne i Dag eller i Gaar — er vi i Aar allerede oppe paa 1 824 Spalter. Der kommer altsaa to Dages Forhandlinger til, og endvidere er der 32 Talere indtegnet. Det forekommer mig, at der virkelig er god Grund til at søge en Begrænsning af disse Forhandlinger. Jeg mener, at naar Udvalget kommer sammen, maa vi prøve, om der kan blive Enighed mellem de forskellige Partiers Repræsentanter om, under hvilken Form det skal ske, og saa haaber jeg ogsaa, at Tinget vil bidrage sit til, at Begrænsningen

kan finde Sted. Jeg tror ikke, vi skal tage det paa den Maade, at vi benytter Forretningsordenens § 44 om Afgivelser fra Forretningsordenen. Ifølge Forretningsordenen kan jo ved første Behandling af et Lovforslag et Medlem kun tale to Gange uden Tingets Samtykke, men jeg tror ikke, at det i den Tid, jeg har siddet i Rigsdagen, endnu er indtruffet, at man har nægtet et Medlem at faa Ordet baade tredje og fjerde Gang.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Jeg skal kun sige til det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, at de Tal, han oplæste, er rigtige, men de er ikke rigtigt forstaaet. Jeg har gjort det ærede Medlem opmærksom paa, at han, naar han taler om Underskud paa Driften, overser, at vi ikke har et saadant Drifts- og Formueregnskab, som drager en virkelig Adskillelse mellem Drift og Formue, idet Driftsregnskabet paa forskellige Omraader indeholder Ting, som burde staa paa Formueregnskabet. Dette erkendes af alle, ogsaa af den højtærede Finansminister, som derfor har nedsat en Kommission, hvis Formaal er at tilvejebringe en endelig og tilfredsstillende Form for vort Statsregnskab. Det, jeg har paavist, er det Forhold, som det ærede Medlem Hr. Rudolf heller slet ikke vilde bestride er godtgjort af den ærede tidligere Trafikminister. Det ærede Medlem Hr. Rudolf gjorde opmærksom paa, at der ved Gælden fremkommer en forøget Rentebyrde, og det er aldeles utvivlsomt; men under Krigen har der ikke været et eneste Menneske, som i dette høje Ting nogen Sinde har bestridt, at det var rigtigt, at noget af Krigtidens Byrde kom til at hvile paa Efterslægten, og jeg beder atter ærede Medlemmer undersøge, om de kan finde et eneste neutralt Land, som ved Slutningen af Krigen havde en Gældsforøgelse paa 564 Mill. Kr., men samtidig 320 Mill. Kr. liggende kontant af denne Gældsforøgelse, om de kan finde et eneste Land, hvis Forhold var relativt gunstigere eller blot lige saa gunstige. Hvis de ikke kan det, vil de ikke kunne paastaa, at der har været ført et slet og uforsvarligt Styre i dette Land, medmindre de vil paastaa, at hele Verden har været elendigt styret, og at kun det danske Venstre vilde have været i Stand til at styre den bedre.